

[М. І. Бушин](#)

Степаненко Іван Никифорович

СТЕПАНЕНКО Іван Никифорович (13. 04. 1920, с. Нехайки Золотоніського пов. Полтавської губ., нині Золотоніського р-ну Черкаської обл. — 31. 05. 2007, Черкаси) — військовик. Генерал-лейтенант (1999). Двічі Герой Радянського Союзу (1944, 1945). Учасник 2-ї світової війни. Державні та бойові нагороди СРСР. Орден Б. Хмельницького 3-го (1995) та 2-го (1999) ступенів. В 11-річному віці залишився сиротою, виховувала рідна сестра. Закінчив Дніпродзержинський аероклуб (нині м. Кам'янське Дніпропетровської обл., 1940), Качинську військову авіаційну школу поблизу Севастополя (1941), Військові академії імені М. Фрунзе (1949) та Генштабу (1957). В армії від 1940, на фронті від 1941. За роки війни здійснив 414 бойових вильотів, у 118-ти повітряних боях збив особисто 32 і в складі групи 9 ворожих літаків. Брав участь в оборонних боях на Півдні України, у Воронезько-Ворошиловградській, Ростовській та ін. операціях, Сталінградській битві, повітряних боях на Кубані. Після війни продовжив службу в армії, зокрема 1968—76 — заступник командувача 14-ї повітряної армії Прикарпатського військового округу (Львів). Від 1976 — генерал-майор авіації у запасі. Жив у Львові, від 1982 — в Черкасах. Автор книги-спогадів «Полум'яне небо» (К., 1976), присвяченої льотчикам-винищувачам.

Бібліографічний опис:

Степаненко Іван Никифорович / М. І. Бушин // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890539>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України

([докладніше](#)).